

Reisverslag Voorjaarsreis 2014 van Stichting Tabitha.

Reisteam: Jan Bahlman – Jan de Vries – Adrie Lagendijk.

Vrijdag 20 juni 2014:

We werden opgehaald door Freek en Jacob Bahlman en naar Rotterdam-Den Haag Airport gebracht. Vandaar, om 13.20 uur, met Transavia naar Boedapest gevlogen. Een financieel redelijk alternatief t.o.v. Wizz Air (prijsvechter die vanuit Eindhoven vliegt). Ook is als positief ervaren dat we binnen 20 minuten op het vliegveld waren.

In Boedapest de auto opgehaald. Helaas de verkeerde afslag genomen waardoor we via Boedapest centrum en een uur extra reistijd, om half 9 Roemeense tijd (1 uur later dan Nederland) bij Areke Wigmans in Valea lui Mihai aankwamen. We zijn direct met haar de gebruikelijke schnitzel gaan eten in haar geliefde wegrestaurant.

Om ca. 12.00 uur 's-nachts heeft Areke ons afgeleverd bij de boerderij. Daar hebben we 3 nachten in alle rust kunnen slapen. (Behalve een klein feestje op zaterdag avond. Wel wat herrie maar niet ten kosten van de nachtrust).

Deze kleine boerderij wordt als gastenverblijf gebruikt en er worden zomerkampen gehouden voor de kinderen van de naschoolse opvang.

Zaterdag 21 juni 2014:

Om 9.00 uur ontbeten bij Areke thuis. Nadat we de markt bezocht hadden en tevens enkele boodschappen voor Areke mee konden nemen, zijn we in de loop van de middag op bezoek bij Jannie Hulsman geweest. Zij en haar man runnen

al een tiental jaren een behoorlijke boerderij bij het plaatsje Marghita. De boerderij is eigendom van een groot Nederlands transportbedrijf. Dat bedrijf levert ook tweedehands goederen die door hen in de omgeving worden verdeeld. Zij en haar man zijn vanaf begin dit jaar ontslagen door de Nederlandse eigenaar. Zij kunnen tot eind van het jaar in hun huis blijven wonen. Haar man is inmiddels bezig om, samen met een Nederlandse kennis, een handelsonderneming te starten. Hierdoor kunnen ze in Roemenië blijven wonen.

Zij hebben een huis verderop en zijn dit een naschoolse voor is. Het boerderij deed, Nederlandse hulpgoederen meer

wonen. gekocht in een dorpje ca. 10 kilometer aan het verbouwen. In het dorpje is ook opvang waar Jannie verantwoordelijk hulpverleningsproject wat Jannie op de komt ook te vervallen omdat de eigenaar van de boerderij aan haar geen levert.

Wij hoeven en kunnen geen echte mening vormen over deze situatie. We hebben immers maar één partij gesproken in dit meningsverschil. Al met al een goede ontmoeting.

Zondag 22 juni 2014:

We hebben de zigeunerdienst bijgewoond in het kerkje dat in 2010 is gebouwd, deels gefinancierd van het collectegeld van Goede Vrijdag in 2010. Nog steeds worden de diensten goed bezocht. Nu waren er een aantal mannen in het buitenland aan het werk waardoor het iets minder druk was. De terugwandeling verliep op de gebruikelijke manier, regelmatig vragen aan Areke.

Aan het eind van de middag zijn we wezen eten bij Timmy (De rechterhand van Areke) en Andras, de predikant van de gemeente in Valea lui Mihai en omliggende plaatsjes (7 kerken). Het contact was goed en leek duidelijk beter dan een aantal jaren geleden. Toen waren er wat strubbelingen over de uitvoering van het pastoraat.

De werkzaamheden van Areke beleven een relatief rustige periode.

70 kinderen op de naschoolse opvang en voldoende leerkrachten.

Areke zelf probeert wat afstand te nemen van haar werk aan de poort. Er was, gedurende het hele weekend, duidelijk minder druk aan de poort.

Het afgelopen jaar heeft Tabitha een geldbedrag geschonken voor een verbouwing waarbij de kerkzaal groter en de toegangshal kleiner gemaakt zou worden. De verbouwing aan de kerk was nog niet begonnen. Areke stelt het geld pas beschikbaar op het moment dat het werk begint.

Maandag 23 juni 2014:

De schoolvakanties in Valea waren begonnen. Zo ook de grote schoonmaak. Na het ontbijt zijn we op weg gegaan naar Tirgu Mures.

Adrie had tegen Jan & Jan zitten pochen, dat hij zich geen file in Roemenië kon herinneren. In de buurt van Lundus hebben we ruim een uur stil gestaan vanwege een ernstig ongeluk. Hierdoor kwamen we pas rond 7.00 uur aan in het CE-huis. De dame die het CE-huis onderhield, door ons oneerbiedig "Piggelmee" genoemd vanwege haar kleine gestalte, en haar echtgenoot zijn vertrokken uit het CE-huis. Haar man was beroepbaar predikant en heeft een beroep

van elders gekregen en aangenomen. Er is tot heden geen vervanging voor haar, waardoor we duidelijk meer op ons zelf waren aangewezen.

Naast ons was een groep uit Amerika bezig met het renoveren van een huis in een naburig dorpje. Ook was er een ander echtpaar en een Nederlandse Wycliff vertaler, die 2 nachten bij ons op de kamer sliep. Het CE-huis was dus ruim bezet.

We hebben kort met Szabó Istvan gesproken (leider van de CE organisatie in Tirgu Mures), hij was druk met zijn Amerikanen.

We hebben aangegeven dat transporten in het weekend niet onze voorkeur hebben. Hij heeft toegezegd hiermee in de toekomst rekening te zullen houden.

Ook gaf hij aan zorgen te hebben over de toekomst van Dorcas Home, nu organisaties als KOEH, zich aan het terugtrekken zijn. Ook Tabitha gaf minder steun. Ze zijn aan het proberen kinderen, op termijn, bij pleeggezinnen onder te brengen. De plannen voor de grond die CE-bezit zijn weer gewijzigd. Van ouderen appartementen complex, zijn de plannen nu weer terug bij af. Een groot magazijn en kantoor vanwaar de activiteiten kunnen worden uitgevoerd. Het gesprek had een gehaast karakter.

Dinsdag 24 juni 2014:

Halmen Istvan is de financiële man van de CE organisatie en is getrouwd met Halmen Maria, de directrice van Dorcas Home. Beiden wilden wij spreken. Omdat zij beiden in Buchin waren, om de zomerkampen voor te bereiden zijn we naar hen toegegaan. Buchin ligt in het berglandschap ten oosten van Tirgu Mures en de CE foundation heeft daar een terrein met een recreatiegebouw.

Eerst samen Lidia Home), in naar het Doel van het die geestelijk liever

met Edit (leidster van de stromende regen, project in Abod te gaan. project is om kinderen niet in de stad passen en handenarbeid verrichten,

buiten de stad op te vangen. In het dorpje wordt het als zeer positief ervaren omdat dit dorp sterk aan het vergrijzen is. Doordat er een overvloed aan grond is, denken ze de exploitatie kosten enorm te kunnen beperken en ook Lidia Home (gedeeltelijk) van voedsel te kunnen voorzien.

Sandra (1 van de leidsters) zou ook meegaan, maar haar jongste dochttertje was zaterdagavond in het ziekenhuis opgenomen. Zij had diverse ontstekingen in/aan haar hoofdholtes. Het project zelf was nog in dezelfde staat als vorig jaar. Omdat het er alle schijn van had, dat alle lichten op groen stonden, zou de grote verbouwing maandag 29 juni van start gaan en 1 september 2014 klaar zijn. Er is ca. € 16.000 van de ca. € 21.000 binnen.

Daarna door naar Buchin. Ondanks het enorme enthousiasme van Istvan en Maria, zijn er nauwelijks ontwikkelingen die spreken van de afbouw van het kamp. Er ontbreekt nog steeds elektriciteit en stromend water.

De activiteiten van CE in Tirgu Mures gaan z'n gangetje en kennen geen echte bijzonderheden. s-avonds hebben we gesproken met Szabo Monika, de arts waar onze medicijnen naar toe gaan. Zij is erg blij met onze hulp en kan eigenlijk net zoveel medicijnen gebruiken als wij aan haar beschikbaar kunnen stellen. Ook de "witte" kleding die met het aanstaande transport meekomen, werd enorm op prijs gesteld.

Woensdag 25 juni 2014:

Als eerste zijn we een nieuwe winkel annex magazijn wezen bezoeken. Deze winkel is in de buurt van Dorcas Home. De ligging is minder nadrukkelijk in een winkelstraat, maar wel direct naast/schuin achter een nieuwe Lidl die daar geopend is. Naast kleding zijn er allerlei kleinmeubelen ed. uit Nordhorn te koop. Deze winkel is een uitbreiding t.o.v. de 3 bestaande winkels.

Daarna zijn we naar Dorcas Home gegaan. Na nog even een paar minuten met Szabó Istvan gesproken te hebben, zijn we rondgeleid door één van de bewoners.

Vanaf ongeveer 11.00 uur zijn we in Lidia Home op visite geweest (deze 2 tehuizen liggen op enkele honderden meters afstand van elkaar). Dit tehuis is geen onderdeel van de CE-foundation maar valt onder een op zichzelf staande stichting Lazarenum. We hebben gesproken met eerder genoemde Edit en zijn door haar rondgeleid. Ze spreken daar over een nieuwe opbouw van het kindertehuis, de zogenaamde 2^e generatie. Er zijn op dit moment totaal 19 kinderen in Lidia Home.

Financieel wordt het moeilijker rond te komen. De contacten met de kerk, zijn nog steeds niet goed.

De voorkant van het huis is nog steeds niet teruggegeven. Er moeten hoognodig diverse onderhoudswerkzaamheden gedaan worden, maar ze

weten niet hoe dat moet, zowel financieel als contractueel.

Zorgelijk dus.

Aan het eind van de middag zijn we bij Ds. Szabo Arpad, de Predikant in het dorp Curteni, op visite geweest. Hij was net terug uit Berlijn waar hij en zijn vrouw Sara een onlangs geboren kleinkind waren wezen bewonderen. Sara bleef nog een paar weken in Berlijn.

Donderdag 26 juni 2014:

Om half negen hebben we een gesprek gehad met Gothyti. Deze mevrouw bestuurt sinds een jaar of 2 de Granny club in Tirgu Mures. Naast deze ouderenclub houdt zij zich ook bezig met kinderen die o.a. opgenomen zijn in een TBC-kliniek. Ze heeft een prachtige presentatie gemaakt van het gehele werk. We krijgen binnenkort de presentatie van haar toegezonden.

Daarna zijn we naar Oradea gegaan. We hebben gesproken met enkele dames die de kinderopvang doen en de winkel. Er blijken op dit moment ca. 15 kinderen naar de kinderopvang te komen.

We overnachten in het gastenverblijf van Julia Home (onderdeel van de CE-foundation).

Vrijdag 27 juni 2014:

Om 9 uur spreken we met vader en zoon Visky.

De kinderen die al een aantal jaren Julia Home bevolkten zijn aan het uitvliegen. In Roemenië is de ontwikkeling gaande de kinderen die thuis in moeilijke omstandigheden leven niet in tehuizen onder te brengen maar meer thuiszorg te bieden of in gastgezinnen onder te brengen. Er is daarom besloten dat het ook in Oradea misschien beter is voor deze kinderen een soort naschoolse opvang te creëren waarbij ze in de middagen opvang en zo nodig bijles krijgen en de overige zorg in de thuissfeer wordt gegeven.

Ze willen deze zomer de slaapkamers van Julia Home ombouwen tot leslokalen.

In grote lijnen lijkt het op wat Areke Wigmans doet in Valea lui Mihai in de zigeunerwijk(en). Het werk vanuit Julia Home gebeurt in de stad. Ze hebben ons gevraagd om een volledig vrijblijvende bijdrage. Er komen wel steeds meer sponsors. Het liefst willen ze antwoord voor 1 september 2014. Als het mogelijk is voor een periode van 3 jaar.

Voor ons gesprek kwam Tscogor (voorheen werkzaam in Julia Home) Julia Home binnen lopen, we hebben hem even gegroet en zien dit als een bevestiging dat de contacten tussen hem en Julia Home nog steeds goed zijn. Over een nieuw te bouwen verzorgingstehuis is niet gesproken.

Om kwart over 10 zijn we naar Boedapest vertrokken, hebben de auto afgeleverd op de bestemde plaats en met een taxi zijn we naar het vliegveld gereisd, vanwaar we met een vertraging van een half uur richting Rotterdam gingen. De piloot heeft meer kerosine verstoekt en kwam 10 minuten te laat in Rotterdam, waar Freek ons weer opgehaald heeft.

Resumerend kunnen we terugzien op een positieve en goede reis, beschermd door onze God.

Rest dus niets anders dan Amen, Gode zij 'd Eer.

Jan,Jan & Adrie, Stichting Tabitha.